

"La Festa Major és una explosió de tot"



Montse Torrado, fotògrafa

Mostrar una Cubelles "idíl·lica" ha estat la seva inspiració, buscant l'equilibri entre la natura i la cultura popular

En Jordi Santacana associa Cubelles a un concepte: la seva infància. "Hi tinc un vincle des de ben petit, quan em passava tots els estius a la platja, anava amunt i avall en bicicleta i gaudia de la Festa Major", recorda amb nostàlgia, i afegeix que el mes d'agost era el moment en què "esclatava" la festa. Aleshores l'estiu començava a fer baixada, camí del mes de setembre, "quan l'aigua era més càlida, els dies eren més curts i ja s'ensumava la tornada a l'escola".

El motiu d'aquest vincle tan estret és la casa que els pares del Jordi tenien prop de Mas Escarré, a cavall de Cubelles i Vilanova. Aquest punt equidistant, enmig dels nuclis urbans, l'han convertit en un gran apassionat del paisatge i la natura. De Cubelles, en destaca especialment Rocacrespa -on pintava els seus primers quadres-, i el Foix, "perquè és un espai totalment canviant a mesura

que avança el riu". "Per mi, Cubelles és una porta d'entrada al Penedès a través del Foix", assegura.

Precisament, el riu és un dels elements que ha escollit pel cartell de la Festa Major, com a punt de naixement del drac Viagrot. Els gegants i el campanar completen la imatge, que en Jordi ha dissenyat inspirant-se en una Cubelles "idíl·lica", on s'imagina que l'Abdon i l'Assumpta són de carn i ossos. L'objectiu, explica, era aprofitar l'oportunitat que li ha brindat la Comissió de Festes per aconseguir aglutinar diversos elements característics de la vila. Reconeix que els artistes que l'han precedit han deixat el llistó molt amunt, amb cartells que són "de col·leccionista" i confia que estarà a l'alçada.

La festa com a respir i punt d'unió

Amb tota una vida d'estius vinculats la nostra vila, en Jordi ha viscut des de primera línia l'evolució de la Festa Major, que defineix com "una explosió de tot". Als anys vuitanta recorda haver participat a les cercaviles com a bastoner de Vilanova i la Geltrú, i

ara aplaudeix la força que ha agafat la festa amb tot de colles creades des de l'Agrupació de Cubelles. "La Festa Major s'ha convertit en un pol molt poderós de vincles entre la gent jove. Això fa poble", assegura, destacant que és una època que "serveix per sortir de la quotidianitat i prendre's un respir".

Tot i veure amb il·lusió aquesta evolució de la festa, avisa que no desitja que aquest creixement es tradueixi en més construcció i un increment d'habitatges. En Jordi se sent un enamorat de Cubelles i de Vilanova, però no vol que s'arribin a tocar –a excepció del Prat i Santa Maria, clar-. Defensa la màgia que té l'espai que encara queda verge entre els dos municipis, com la Platja Llarga de Vilanova o els boscos que hi ha prop de la carretera del panà, on gaudeix pintant els ametllers que floreixen cada primavera. El seu racó preferit és Mas Palau,

on s'hi apropa per pintar-ne els pins, alzines, oliveres i vinyes.

De fet, el paisatge natural és una de les seves especialitats, com es pot comprovar als seus llibres i a la seva web, www.jordisantacana.com. Aquí s'hi pot trobar un ampli repàs d'una carrera artística que en Jordi va començar fa més de 35 anys, quan va entrar a l'Escola Massana de Barcelona. Des d'aleshores són infinites les obres que ha creat, basades en estil impressionista. Una d'elles, li va valdre el primer premi al Concurs de Pintura ràpida de Cubelles, l'any 2015. Per conèixer més a fons el seu estil, a principis de setembre podreu visitar l'exposició que obrirà a Vilanova i ben aviat també mostrarà la seva obra a Sitges.

Anna Morcillo i Gemma Sánchez



Montse Torrado, fotògrafa